

Egek Felé Kiáltottam

Edda Müvek

Soha nem láttam még, hol kel föl a nap,
Soha nem aludtam át, éjszakáimat.
Hínárszálak húztak le a mélybe,
Önmagam állítottam félre.
Zárt ajtókat nyitottam ki másnak,
Nem hívtak barátnak, és nem hívtak társnak,
A lenyugvó nap mindig máshol ért,
Ezer színével borult rám az éj.

Rám zuhant minden, minden, mi nem kellett másnak,
Rossz íze lett a sötét, a sötét éjszakáknak.

Ref.:
Életemben sok mindent megpróbáltam,
Külvárosok előtttem, utánam.
Az egek felé kiáltottam,
Rosszat soha nem akartam.